

In memoriam – Александар Петров (1938–2021)

У петак 19. новембра 2021. године, после дуге и тешке болести, у Београду је у осамдесет и четвртој години преминуо научник и књижевник Александар Петров, оснивач и главни уредник часописа *Књижевна историја* (1968–1972), дугогодишњи сарадник Института за књижевност и уметност у Београду, уредник часописа *Америкашки Србодран*, члан Удружења књижевника Србије, ПЕН-а, руске Академије за естетику и слободне уметности. Био је предавач и научни сарадник на више светских универзитета. Српски језик и културу предавао је на Универзитету у Питсбургу, где је изабран за професора емеритуса.

Добитник је Књижевне награде „Исидора Секулић”, Златног прстена Удружења новинара Србије, Ордена Вука Караџића II степена и других значајних награда и признања у Србији и иностранству. Аутор је већег броја научних и критичких, белетристичких и песничких књига, преведених на више светских језика. Песме су му заступљене у антологијама светске, европске, руске и српске поезије. Александар Петров је аутор романа *Као злато у вајри* (1998, 2002, 2009), *Турски Беч* (2000, 2009), *Лавља њежина* (2004, 2009) и *Меморман* (2018).

Научном и књижевном делу Александра Петрова посвећени су *Зборник у часи Александра Пејрова* (Институт за књижевност и уметност Београд, 2004), зборник *Револуција и култура у делу Александра Пејрова* (Институт за књижевност и уметност Београд и Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2011), колективна монографија *Свети и век. Књижевно дело Александра Пејрова* (Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2016).